

Aleksander Koško

Sławsko Dolne, st. 34, gm. Strzelno,
woj. bydgoskie, AZP 47-39/121

Informator Archeologiczny : badania 28, 22

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przemieszanej z gliną i piaskiem, poprzecinana warstwami orsztynu. Osiemnaście obiektów zawierało materiał zabytkowy — ceramikę kultury pucharów lejkowatych. W sumie uzyskano ok. 600 fragm. ceramiki, 40 zabytków krzemiennych oraz nieliczne kości i grudki polepy.

Wstępna analiza materiału ceramicznego pozwala datować osadę kultury pucharów lejkowatych w Puzdrowcu na późną fazę wiórecką.

Badania powinny być kontynuowane.

Sieklówka Dolna, st. 7
gm. Kołaczyce, woj. krośnień-
skie

Badania sondażowe prowadził P. Madej. Osada kultury pucharów lejkowatych. Neolit. Środkowa i późna epoka brązu — okres halsztacki.

*Literatura: *Materialy...*, s. 184.

Sławsko Dolne, st. 34
gm. Strzelno, woj. bydgoskie
AZP 47-39/121

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
 Instytut Prahistorii Zakład Prahistorii
 Polski w Poznaniu

Badania prowadził prof. dr hab. Aleksander Koško. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Bydgoszczy oraz Urząd Miasta i Gminy w Strzelnie. Drugi sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych oraz kultury amfor kulistych?, ślad osadnictwa z okresu wczesnego brązu i średniowiecza.

Stanowisko usytuowane jest na polach granicznych należących do wsi Ciechorz i Sławsko Dolne, w strefie czarnoziemiu wysoczyzny Równiny Inowrocławskiej. Odkryto je w wyniku akcji AZP, identyfikując jako kurhan.

Obecny sezon wykopaliskowy poświęcono rozpoznaniu zasięgu konstrukcji kamiennych obiektu megalitycznego kultury pucharów lejkowatych. Eksplorowano jego południową i wschodnią część, odsłaniając 125 m² powierzchni. Ustalono, że konstrukcję megalityczną zbudowano na planie zbliżonym do owalu o wymiarach 14 x 25 m. Wnętrze grobowca wypełnił bruk kamienny w kształcie trapezu. W jego obrębie udokumentowano 6 „jam” grobowych. W ramach wykopu 4 wyeksplorowano 3 groby nr 1, 2, 4, z których dwa pierwsze należą do kultury pucharów lejkowatych (charakterystyczna ceramika, układ jam grobowych w kierunku wschód-zachód). Trzeci ze względu na obecność ceramiki kultury amfor kulistych i kości prawdopodobnie zwierzęcych można przypisać wyżej wymienionej kulturze, z czego wynika, że był on późniejszym wykopem (zniszczenie nasypu utrudniło rozpoznanie stratygrafii). Eksploracja wykopu nr 3 pozwoliła na odkrycie grobu nr 3 i obiektu nr 5 — prawdopodobnie palenisko średniowieczne. Dokończono prace badawcze w grobie nr 6 (wykop nr 5) oraz w grobie nr 4/7 (wykop nr 6). Na podstawie fragm. lepiej zachowanych profili przypuszczać można, iż wzmiankowane konstrukcje przykryto nasypem ziemnym.

Wstępne rozpoznanie ceramiki kultury pucharów lejkowatych pozwala sądzić, że grobowiec wzniesiono w początkach III tysiąclecia p. n. e.

Trudno jest ocenić, czy nasyp megalitu pełnił w późniejszych okresach rolę miejsca obrzędowego.

Prace wykopaliskowe zakończono.